

Pleše se z veliko navdušenja

ANA IVANČIČ

Maja Delak je plesni multipraktik. Pleše in koreografira, pripravlja in spremlja program za umetniško gimnazijo za sodobni ples, katere ustanoviteljica je. Prav tako je skupaj z **Majo Kline** ustanoviteljica zavoda Emanat, ki skrbi »za afirmacijo in razvoj umetnosti plesa«. Vmes nekako najde čas za uredniškovanje knjig s področja sodobnega plesa, poučevanje ali učenje na plesni delavnici doma ali v tujini, posname kakšen kratki film, pobere priznanje za svoje delo ali pripravi koncept za novo celovečerno koreografijo. Danes zvečer v Cankarjevem domu premierno predstavlja plesno-gledališko predstavo Serato artistica giovanile.

Svojo koreografsko pot ste začeli s solom Manifestacija introverta, v vaši novi predstavi pa nastopa deset plesalcev. Si z leti želite koreografirati za čedalje večje ansamble?

Ne, nikakor ne. Število izvajalcev ne narašča z dolžino delovnega staža, ampak je odvisno od ideje posamičnega projekta.

Kaj je giovanile (mladostno) v vaši novi predstavi?

Serata artistica giovanile je naslov predstave, povzet pa je po dogodku, ki ga je ustvaril **Ferdo Delak**. Uporabljen kot citat in kot forma uprizoritve nosi svoj pomen v celotnem imenu večera.

Vaše koreografije velikokrat navdahne neko umetniško delo ali intelektualec. Pri Serati artistici giovanile izhajate iz skladatelja Marija Kogoja in avangardista Ferda Delaka. Zakaj ravno onadva?

Začetna inspiracija za projekt je resnično izhajala iz poslušanja klavirskih Bagatel skladatelja **Marija Kogoja**. S **Katjo Praznik** in **Markom Peljhanom** smo se v pripravi in razvoju koncepta ter projekta naslonili tudi na dela drugih avtorjev tistega časa (**Delaka**, **Kosovela**), in sicer predvsem ob iskranju tistih vsebin in tem, ki se srečujejo z dojemanjem časa in prostora, v katerem delujemo sami.

Na umetniški gimnaziji za sodobni ples bo letos maturirala šesta generacija dijakov. Kako ste zadovoljni z rezultati?

Zadovoljna sem z razvojem, ki ga dosežejo dijaki, zadovoljna sem tudi z njihovim nadaljnjim razvojem na študijih v tujini in ne nazadnje z njihovim delom, ki ga pokažejo kot plesalci ali koreografi v različnih skupinah in projektih.

Kam bi poslali vaše maturante, če ne bi bilo finančnih ovir?

Finančna ovira je seveda problem, a ne najhujši, vendar pa bi vsakemu dijaku poskusila priporočiti šolo glede na njegove potrebe in interese. V polju sodobnega plesa in umetnosti širše je seveda toliko možnosti, da nikakor ne obstaja ena, najboljša šola, ki bi jo morali delati vsi.

Kako se pleše v Sloveniji?

Z veliko entuziazma.

“

FINANČNA OVIRA JE SEVEDA PROBLEM, NE PA NAJHUJŠI.

”

Maja Delak na vaji predstave Serato artistica giovanile Foto: Matjaž Ruš